

25.9.2018

ARVAMUS

Esitaja: kultuuri- ja hariduskomisjon

Saaja: kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon

vähemustega seotud miinimumstandardite kohta ELis
(2018/2036(INI))

Arvamuse koostaja: Andrea Bocskor

PA_NonLeg

ETTEPANEKUD

Kultuuri- ja hariduskomisjon palub vastutaval kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tuletab meelde, et ELil on erikohustus kaitsta rohkem kui 50 miljonit inimest, kes kuuluvad liidu territooriumil elavate vähemuste hulka ja räägivad mõnda 60 vähemus- või piirkondlikust keelest, mida ähvardab tõsine väljasuremisoht; tuletab meelde, et vähemuste õiguste kaitse on tagatud Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga; märgib sellega seoses, et vähemustele ei ole ELi tegevuskavas piisavalt tähelepanu pööratud ja praegu puudub liidu tasandil vähemuste kaitse terviklik käsitlus; toetab seetõttu lõimitud lähenemist võrdsusele ja mittediskrimineerimisele, tagamaks, et liikmesriigid pööravad oma ühiskonnas rahvaste mitmekesisusele piisavalt tähelepanu;
2. rõhutab, et liikmesriikide ülesanne on rakendada poliitilisi ja õiguslikke meetmeid, et kaitsta ja edendada vähemuste identiteeti ja õigusi, sealhulgas etnilisi, kultuurilisi, usulisi ja keelelisi õigusi;
3. märgib, et vastavalt Euroopa inimõiguste konventsiooni lisaprotokollile vähemuste õiguste kohta loetakse rahvusvähemusteks inimrühmi, kes elavad teatava riigi territooriumil ja on olnud selle riigiga pikka aega seotud, kellel on eristuvad etnilised, kultuurilised, usulised või keelelised omadused, kes on küllaldaselt esindatud ning keda liidab oma ühise identiteedi säilitamise püüe; märgib samas, et lisaks vähemusrahvustele on olemas veel teisi vähemuskogukondi, keda tuleb kaitsta;
4. väljendab heameelt, et vähemusi puudutavate riiklike ja piirkondlike küsimuste lahendamiseks on välja töötatud rahvusvahelised standardid ja õigusaktid, nagu Euroopa Nõukogu rahvusvähemuste kaitse raamkonventsioon ning Euroopa piirkondlike ja vähemuskeelte harta, mis on Euroopa Nõukogu kaks peamist vähemuste õiguste kaitse lepingut; samuti kiidab heaks pehme õiguse väljatöötamise, näiteks OSCE Haagi soovitusel rahvusvähemuste õiguse kohta haridusele ja Oslo soovitusel rahvusvähemuste keeleõiguste kohta; palub liikmesriikidel võtta need standardid ja soovitusel oma õigussüsteemis kasutusele ning tagada, et rahvus- või piirkondlikku vähemusse kuuluvaid inimesi ei diskrimineerita; nõuab samuti, et liikmesriigid tagaksid, et muudesse vähemuskogukondadesse kuuluvad inimesed oleksid piisavalt kaitstud ja neid ei diskrimineeritaks;
5. tuletab meelde, et Euroopa Nõukogu rahvusvähemuste kaitse raamkonventsiooni artiklis 14 soovitatakse liikmesriikidel püüda võimaluste ja oma haridussüsteemide piires tagada nende vähemuste liikmetele piisavad võimalused saada vähemuskeele õpet või õpetust selles keeles, ilma et see piiraks ametliku keele õppimist või selles keeles õpetamist;
6. palub komisjonil luua romasid käsitlevate riiklike integratsioonistrateegiate ELi raamistiku eeskujul piirkondlike ja vähemuskeelte ELi raamistik, et ergutada liikmesriike välja töötama strateegiaid vähemuste osaluse ja esindatuse suurendamiseks nende ühiskondade poliitilises, kultuuri-, ühiskondlikus ja majanduselus, kus nad elavad;
7. märgib, et kui vähemusi takistatakse oma majanduslikke, sotsiaalseid, haridus- ja kultuurilisi õigusi kasutamast, on sellel tagajärjed üksikisikute ja kogukondade üldisele heaolule ning nende identiteedi säilitamisele; rõhutab, et vähemuste kultuuriidentiteedi

nende aspektide piiramine, mis on kooskõlas Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga, ning lisanduv majanduslik ja sotsiaalne ebavõrdsus võib põhjustada konflikte ja sotsiaalset tõrjutust;

8. märgib, et vähemuste sotsiaalne kaasamine soodustab nende majanduslikku ja kultuurilist integreerimist;
9. tuletab meelde, et mõiste „kultuur“ sisust arusaamine on oluline, et määratleda vähemuste kultuuriliste õiguste kohaldamisala; märgib, et laiemas tähenduses on kultuur kogukonna materiaalse ja mittemateriaalse tegevuse ja saavutuste summa, mis eristab seda kogukonda teistest; rõhutab, et kultuurilised õigused peaksid hõlmama järgmist: õigus osaleda kultuurielus; õigus kultuurile; õigus valida rühma kuulumine; keelelised õigused ning kultuuri- ja teaduspärandi kaitse;
10. tuletab meelde, et liikmesriikidel on kohustus tagada vähemustele nende inimõiguste täielik kasutamine nii üksikisikute kui ka kogukonnana; rõhutab, et liikmesriikidel on ühtlasi kohustus tagada vähemuste kultuurivarade säilitamise eeltingimused ja julgustada nende osalemist kogukonna kultuurielus;
11. rõhutab, et vähemuste intellektuaalomandiõiguste kaitsmiseks tuleb neid nõuetekohaselt teavitada ja nad peavad andma oma vaba nõusoleku, enne kui kasutatakse nende tegevusega seotud kunstilist sisu;
12. palub seoses Euroopa kultuuripärandiaastaga, et liikmesriigid toetaksid ja edendaksid oma vähemuskultuure, soodustades nende ajaloo ja traditsioonide tutvustamist ning tagades, et need kogukonnad ei jää isoleerituks;
13. tuletab meelde, et keeleõiguste kaitsmiseks ja Euroopa Liidu kodakondsuse väärtuse tugevdamiseks on oluline tagada emakeelne haridus; julgustab seetõttu liikmesriike tagama piirkondlikesse rahvusvähemustesse kuuluvatele isikutele, sõltumata sellest, kas nad on kooliealised või täiskasvanud, piisavad võimalused oma emakeele õppimiseks ning selles keeles hariduse omandamiseks kõikidel haridusastmetel oma elupiirkonnas; rõhutab ühtlasi, et vähemustesse kuuluvad inimesed peaksid õppima ka enamusrahvuse keelt, ajalugu ja kultuuri ning et enamusrahvusesse kuuluvad õpilased ja üldsus peaksid olema tuttavad vähemuste ajaloo ja kultuuriga ja neile tuleks anda võimalus vähemuskeeli õppida;
14. tuletab meelde, et mitmekeelsus, sealhulgas mitmesugused viipekeeled, on kultuurilise mitmekesisuse suurimaid varasid Euroopas; rõhutab ELi institutsioonide tähtsust vähemuste kaitsega seotud küsimustes teadlikkuse suurendamisel ning liikmesriikide ergutamisel ja toetamisel, et nad edendaksid kultuurilist mitmekesisust ja sallivust eelkõige hariduse, kultuurikoostöö, spordi ja piiriülese liikuvuse võimaluste kaudu; tuletab meelde, et liikmesriikide vähemustega seotud kultuuripärandi kaitsel ja tugevdamisel, mis on kogukondade, rühmade ja üksikisikute kultuurilise identiteedi oluline koostisosa, on sotsiaalses ühtekuuluvuses tähtis koht; rõhutab sellega seoses, et kultuuripärandi poliitika väljatöötamine peaks alati olema kaasav, kodanikeskne ja osaluspõhine ning hõlmama konsulteerimist ja dialoogi asjaomaste vähemuskogukondadega; nõuab tungivalt, et liikmesriigid ja komisjon vahetaksid selles valdkonnas teavet ja hea tava näiteid ning tagaksid kohalikele ja piirkondlikele ametiasutustele piisavad rahalised ja muud omavahendid strateegiate väljatöötamiseks, mida nad vähemuste kaitsmiseks parimaks

peavad, ja nende rakendamiseks; kutsub liikmesriike üles tagama, et järgitaks õigust kasutada vähemuskeelt, ja kaitsma kooskõlas ELi aluslepingutega liidu keelelist mitmekesisust;

15. rõhutab, et tuleks teha suuremaid jõupingutusi, et tagada rahvus- või piirkondlikesse vähemustesse kuuluvate õpilaste juurdepääs haridusele ja koolitusele ning toetada piirkondlikke haridusasutusi, kes pakuvad teenuseid nende emakeeles; ergutab liikmesriike hõlbustama rahvus- või piirkondlike vähemuste asualadel vähemustesse kuuluvate õpilaste ja üliõpilaste emakeeleõpetust;
16. kutsub liikmesriike üles toetama juurdepääsu vähemus- ja piirkondlikele keeltele rahastamise abil ning tõlkimisel, dubleerimisel ja subtitreerimisel abi pakkudes, samuti asjakohase ja mittediskrimineeriva haldus-, äri-, majandus-, sotsiaal-, tehnika- ja õigusvaldkonna terminoloogia koostamisega;
17. märgib, et mõnel piirialal räägitakse ühist keelt, mis ei ole ELi ametlik keel; usub, et vähem kasutatud piiriüleste keelte õpetamise ja edendamise laiem rahastamine tugevdaks koostööd, suurendaks vähemuste piiriülest liikuvust ning rikastaks nende alade kultuurilist mitmekesisust ja pärandit;
18. kutsub liikmesriike üles tagama, et piirkondlike või rahvusvähemuste liikmed, kes elavad laiadele aladele hajutatud asulates, saaksid sobiva hariduse oma keeles;
19. on veendunud, et emakeel on kultuurilise ja individuaalse identiteedi keskne element ning vähemuskultuuride oluline osa, mis tagab, et neid kultuure saab vajalikul moel väljendada, levitada ja edasi anda; on seisukohal, et liikmesriigid peaksid pakuma kõigile huvilistele võimalusi vähemuskeeli õppida; julgustab liikmesriike tagama, et neil, kes räägivad piirkondlikku või vähemuskeelt oma emakeelena, on võimalus vajalikul tasemel ametlikku keelt õppida;
20. ergutab liikmesriike koostama õpikuid, mis vastavad piirkondlike või vähemuskeelte kõnelejate vajadustele, või – kui see osutub võimatuks – lihtsustama koostöös haridust reguleerivate asutustega õpikute kasutamist, mis on avaldatud riikides, kus neid regionaal- või vähemuskeeli kasutatakse;
21. palub liikmesriikidel rahastada õpetajakoolitust ning spetsiaalsete (sealhulgas elukestva õppe) õppekavade meetodika ja õpikute väljatöötamist, mis tagaks tunnustatud rahvus- või keelevähemuste elupiirkondades tõhusa vähemuskeelte õpetamise ja spetsiaalse ametlike keelte õpetamise meetodika laste jaoks, kellel on vähemuskeele taust; palub liikmesriikidel lisaks edendada stabiilseid piiriüleseid suhteid, sealhulgas kultuuri-, kunsti- ja hariduskoostöö vahendite kaudu, eelkõige neis piirkondades, kus keelelised vähemused on kõige tugevamini esindatud;
22. avaldab sügavat kahetsust, et mõnes liikmesriigis ei integreerita keelelisse vähemusse kuuluvaid õpilasi tavaharidusasutustesse, vaid pannakse erikooli põhjendusega, et nad ei valda piisavalt õppekeelt; palub liikmesriikidel sellisest eraldamisest hoiduda ja võtta asjakohased meetmed, et võimaldada neil õpilastel tavakoolis käia;
23. kutsub komisjoni üles veelgi edendama programme, kus keskendutakse kogemuste ja parimate tavade vahetamisele Euroopa piirkondlikes ja vähemuskeeltes antava hariduse

valdkonnas; kutsub Euroopa Liitu ja komisjoni üles uues mitmeaastases finantsraamistikus programmide „Erasmus+“, „Loov Euroopa“ ja „Kodanike Euroopa“ raames piirkondlikele ja vähemuskeeltele rohkem rõhku panema;

24. rõhutab, et meedial on kultuuriliste ja keeleliste õiguste tagamisel keskne koht; tuletab meelde, et meedia peaks kajastama elanikkonna mitmekesisust ja austama mittediskrimineerimise põhimõtet ning et meediat reguleerivad riiklikud meetmed ei tohiks vähemuste õigusi piirata; kutsub liikmesriike ja komisjoni üles edendama vähemuskeelte esindatust avalik-õiguslikus ja erameedias, samuti veebiliidestest, sotsiaalmeedias ja keeletehnoloogias; on ühtlasi seisukohal, et massiteabevahendid peaksid vähemustega seotud sündmusi kajastama täpselt ja tasakaalustatult;
25. peab tõsiselt kahetsusväärseks, et paljudes ELi liikmesriikides on suurenenud rassism, usufanatism, antisemitism, islamfoobia, mustlasvastatus ja võõraviha; märgib sellega seoses, et vähemusrühmadesse kuuluvatel inimestel on endiselt raskusi oma põhiõiguste kasutamisel, neil tuleb jätkuvalt taluda diskrimineerimist ja vihakõnet ja nad langevad sageli vihakuritegude ohvriks; rõhutab, et kultuuride dialoogi ja rahvusrühmade sallivuse julgustamine on rahvusvähemuste kaitse raamkonventsiooni artikli 6 kohaselt üldsuse oluline kohustus; toetab diskrimineerimisvastaseid meetmeid ja programme, mille eesmärk on suurendada teadlikkust ning kaitsta ja edendada kultuurilist mitmekesisust; nõuab tungivalt, et liikmesriigid tagaksid kooskõlas subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõttega, et nende õigussüsteemid kaitsevad vähemusrühmi diskrimineerimise eest, ja viiksik konkreetsed kaitsemeetmed kooskõlla kehtivate rahvusvaheliste standarditega;
26. on seisukohal, et liikmesriigid peavad rakendama ka vähemuste aktiivse kaasamise meetmeid, et mitte üksnes vältida nende isoleeritust, vaid aidata neil saada kogukonna aktiivseteks liikmeteks;
27. rõhutab, et vähemuste sõltumatu identiteedi kaitsmiseks ja edendamiseks on oluline, et neil oleks piisav juurdepääs avalikule audiovisuaalmeediale ja vastav nähtavus selles, õigus luua eraõiguslikke trüki- ja audiovisuaalmeedia ettevõtteid ning neid käitada; peab selliste õiguste jõustamiseks vajalikuks, et vähemused saaksid osa riiklikest ja osaliselt riiklikest allikatest pärit rahaliste ja muude vahendite proportsionaalsest eraldamisest, kuna ilma toetusteta pole loota, et eelkõige väiksemate vähemuskogukondade toodetud ja neile suunatud meediasisu tiheda konkurentsiga turgudel vastu peaks;
28. kordab oma veendumust, et väljendusvabadus hõlmab vähemuste võimet end väljendada ning oma kogukonna liikmete ja teistega oma keeles vabalt suhelda era- ja avaliku sektori ringhäälingu, trüki- ja elektroonilise meedia kaudu;
29. julgustab liikmesriike edendama piirkondlike ja vähemuskeelte kasutamist piirkondlikul tasandil, kehtestades õiguslikke ja regulatiivseid standardeid, samuti asjakohaste meediapoliitika stiimulite abil;
30. palub liikmesriikidel ja komisjonil tagada rahvus- ja piirkondlike vähemuste identiteedi, keele, ajaloo ja kultuuri edendamiseks asjakohane rahastamine;
31. palub, et komisjon ja liikmesriigid looksid õiguslikud ja reguleerivad tingimused, mis tagavad teenuse osutamise vabaduse, audiovisuaalse sisu edastamise ja vastuvõtmise nendes piirkondades, kus vähemused elavad, et nad saaksid vaadata ja kuulata sisu oma

emakeeles, ning palub selleks ergutada näiteks piiriülest ringhäälingu litsentsimist;

32. leiab, et vähemuste tõhusa osalemise ergutamiseks ja võimaldamiseks avalikus elus tuleks võimaluse korral julgustada vähemuskeelte kasutamist omavalitsustes, valimistel, haldusmenetlustes, konsultatsiooni- ja muudes üldsuse osalemise protsessides;
33. kutsub liikmesriike üles edendama ja ergutama piirkondlike või vähemuskeelte kasutamist kohalikul ja piirkondlikul tasandil ning seda silmas pidades ergutama kohalikke ametiasutusi tagama, et neid keeli praktikas kasutatakse;
34. kutsub liikmesriike ja komisjoni üles tagama, et kohanimed ja topograafilised tähised ning samuti olulised juhised ja avalikud teadaanded oleksid kirjutatud korrektses vormis ja kättesaadavad vastavas piirkonnas üldkasutatavates keeltes, sealhulgas märkidel, mis näitavad linnapiirkondadesse sisenemist või sealt väljumist, kõigil teavet andvatel liiklusmärkidel ning tähtsates juhistes ja avalikes teadaannetes;
35. rõhutab kiire tegutsemise vajalikkust, et parandada romade sotsiaalset olukorda, mida võib kirjeldada üksnes kui troostitut, võttes arvesse, et paljudes ELi piirkondades on nende seisund endiselt ebakindel, eelkõige töö- ja eluasemeturul ning hariduses ja tervishoius; palub seetõttu liikmesriikidel romade kogukonna liikmete diskrimineerimise korral parandusmeetmeid võtta, eelkõige kui asjaga on seotud avalik-õiguslikud asutused; tunneb muret selle pärast, et mitmes liikmesriigis on roma laste mitmekordne diskrimineerimine ja segregatsioon hariduses sügavalt juurdunud nähtus; tuletab meelde, et romade segregatsiooni teemal on komisjon esitanud mitmeid soovitusi; kutsub seetõttu valitsusi üles neid soovitusi järgima ja rakendama vastavaid tõhusaid meetmeid; palub liikmesriikidel kooskõlastatult välja töötada mitteterritoriaalsete keelte integreerimise strateegia;
36. Peab vajalikuks parandada ELi õigusraamistikku, et tagada vähemustesse kuuluvate isikute õiguste terviklik kaitse; palub seetõttu komisjonil esitada seadusandlik ettepanek või ELi soovitus kultuurilise ja keelelise mitmekesisuse kaitse ja edendamise kohta, et edendada haridus- ja keeleõppemudelite uurimist mitmekeelses kontekstis ning toetada programme, mis keskenduvad kogemuste ja parimate tavade vahetamisele Euroopa piirkondlike ja vähemuskeelte kohta; palub ühtlasi komisjonil määrata mitmekeelsuse ja keeletehnoloogia valdkond mõne voliniku vastutusalasse; on seisukohal, et vastutavale volinikule tuleks teha ülesandeks edendada ELi tasandil keelelist mitmekesisust ja võrdõiguslikkust, arvestades Euroopa vähemuskeelte kaitsmise tähtsust digiajastul;
37. märgib sagedast seost vähemusrühma kultuurilise identiteedi ja konkreetse geograafilise territooriumi vahel; juhib tähelepanu sellele, et paljude vähemusrühmade jaoks määrab õigus maale viisi ja vahendid, kuidas nad elavad ja oma kultuuri viljelevad;
38. juhib tähelepanu kultuurilise mitmekesisuse edendamise ja teadlikkuse suurendamise positiivsele väärtusele, eelkõige kohalikul ja piirkondlikul tasandil, kus otsese mõju võimalused on palju suuremad;
39. märgib, et haridus on parim vahend, mis võimaldab vähemustesse kuuluvatel noortel oma pärandit ja ajalugu tundma õppida ning soodustab vähemuskultuuri tundmist ja tunnustamist ühiskonnas; rõhutab, et haridus on vähemuste õiguste edendamise alus ning majanduslike, poliitiliste, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste kasutamise eeltingimus;

juhib tähelepanu sellele, et haridus suurendab vähemustesse kuuluvate inimeste mõjuvõimu ja võimaldab neil mõttekalt osaleda selle ühiskonna elus, kuhu nad kuuluvad;

40. on veendunud, et haridustegevus on vähemustesse kuuluvate laste ja noorte lõimimise alus ning soodustab ühtlasi ka nende vanemate ja perekondade lõimumist; nõuab tungivalt, et liikmesriigid ergutaksid koole korraldama lapsi ja vanemaid kaasavat õppekavavälisist tegevust, tihendades sel moel suhtlust kogu hariduskogukonnas;
41. soovib investeerida töötajate, eelkõige õpetajate ettevalmistamisse vähemuste vajadusi arvestavates haridusasutustes, et anda neile vajalikud oskused erineva kultuurilise, usulise, etnilise või keelelise taustaga õpilastega töötamiseks;
42. ergutab liikmesriikide valitsusi kaasama vähemuste esindajaid aruteludesse oma haridussüsteemide ülesehituse üle;
43. soovib, et järgmise mitmeaastase finantsraamistiku (2021–2027) ajal tuleb ESF+ assigneeringuid, mis on ette nähtud sotsiaalse kaasatuse edendamiseks, kasutada haridus- ja kultuuriprojektide toetamiseks, mille eesmärk on integreerida etnilisi, usulisi, kultuurilisi ja keelevähemusi;
44. tuletab meelde, et vähemuste ja muude ebasoodsas olukorras rühmade mittediskrimineerimine ja võrdõiguslikkus on Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) tähtsaimad põhimõtted; märgib, et põhiõiguste ja põhimõtete edendamisel ja rakendamisel töökohas pöörab ILO erilist tähelepanu sotsiaalselt või majanduslikult ebasoodsas olukorras olevatele rühmadele ja tema eeskirjad arvestavad vajadusega toetada ja kaitsta vähemuste õigusi;
45. palub liikmesriikidel korrapäraselt koguda andmeid ja esitada statistikat vähemuste lõimimise kohta haridusasutustes, tööturul ja ühiskondlikus elus;
46. palub komisjonil luua mehhanismid, et jälgida liikmesriikide edusamme vähemuste õiguste kaitset puudutavate kohustuse täitmisel;
47. kutsub komisjoni üles korrapäraselt jälgima rahvusvähemuste kaitse konventsiooni ja Euroopa piirkondlike ja vähemuskeelte harta rakendamist liikmesriikides, andma liikmesriikidele sellealaseid soovitusi, koostama riikide küllastamisel põhinevaid aruandeid, esitama nende kohta parlamendile korrapäraseid aruandeid ning arendama sidemeid OSCE rahvusvähemuste ülemvolinikuga;
48. rõhutab, et vähemuste kaitsmine maailma kultuurilise ja keelelise mitmekesisuse osana on oluline stabiilsuse, demokraatia ja rahu säilitamiseks Euroopas;
49. kiidab heaks algatuse Minority SafePack, mis tehti Euroopa Liidu lepingu artikli 11 lõike 4 alusel ja mida toetab 1 215 789 Euroopa kodanikku, ning kutsub üles vastu võtma üheksa õigusakti, et luua ELi õigusraamistik vähemuste õiguste kaitseks;
50. kutsub komisjoni üles asjatu viivitusega esitama algatuse Minority SafePack kohaseid seadusandlikke ettepanekuid, niipea kui liikmesriikide saadetud allkirjade kehtivust tõendav sertifikaat on kätte saadud;

51. tuletab meelde, et inimõigused on universaalsed ja et ühtegi vähemust ei tohiks diskrimineerida; rõhutab, et vähemuste õigused on õigusriigi põhimõtte lahutamatu osa; märgib, et kui õigusriigi põhimõtet ei järgita, on vähemuste õiguste rikkumise oht suurem;
52. on seisukohal, et liikmesriigid peaksid järjekindlalt toetama vähemuste õigusi ja perioodiliselt hindama, kas neist õigustest peetakse kinni;
53. märgib, et ELil puuduvad vähemuste õiguste järgimiseks tõhusad vahendid; nõuab, et rakendataks kogu ELi hõlmavat tulemuslikku järelevalvet põlisrahvaste ja keelevähemuste olukorra üle; on seisukohal, et Euroopa Liidu Põhiõiguste Amet peaks tõhusamalt jälgima rahvusvähemuste diskrimineerimise ilminguid liikmesriikides;
54. on veendunud, et kogukondades, kus on rohkem kui üks ametlik keel, tuleb kooskõlas iga liikmesriigi põhiseadusliku korraga austada keelelisi õigusi, piiramata ühe keele õigusi võrreldes teisega;
55. kutsub komisjoni üles kindlamalt edendama piirkondlike ja vähemuskeelte õpetamist ja kasutamist, sest see võib aidata ELis keelelist diskrimineerimist vähendada;
56. palub liikmesriikidel vahetada häid tavaid ja kasutada läbiproovitud lahendusi vähemuste probleemide lahendamisel kogu Euroopa Liidus;
57. nõuab tungivalt, et liikmesriigid arvestaksid nõuetekohaselt vähemuste õigusi, tagaksid vähemuskeele kasutamise õiguse ja kaitseksid keelelist mitmekesisust liidus.

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA NÕUANDVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	24.9.2018
Lõpphääletuse tulemus	+: 14 -: 2 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Dominique Bilde, Andrea Bocskor, Silvia Costa, Jill Evans, María Teresa Giménez Barbat, Petra Kammerevert, Svetoslav Hristov Malinov, Helga Trüpel, Sabine Verheyen, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Michaela Šojdrová
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Santiago Fisas Aixelà, Emma McClarkin, Liliana Rodrigues, Francis Zammit Dimech
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Caterina Chinnici

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS NÕUANDVAS KOMISJONIS

14	+
ALDE	María Teresa Giménez Barbat
PPE	Andrea Bocskor, Santiago Fisas Ayxelà, Svetoslav Hristov Malinov, Michaela Šojdrová, Sabine Verheyen, Francis Zammit Dimech, Bogdan Andrzej Zdrojewski,
S&D	Caterina Chinnici, Silvia Costa, Petra Kammerevert, Liliana Rodrigues
VERTS/ALE	Jill Evans, Helga Trüpel

2	-
ECR	Emma McClarkin
ENF	Dominique Bilde

-	0

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu